

lertid saaledes, at nogle Selskaber allerede har afleveret Regnskaberne for 1912, men andre ikke. Det forekommer mig derfor anormalt, at man skulde have en Lovbestemmelse, som giver en Lovtilbagevirkende Kraft, saa at den kommer til at gælde for nogle af de Loven undergivne Selskaber, men ikke for andre. Jeg kan derfor ikke se rettere, end at dette Ændringsforslag ikke bør vedtages.

Hermed skal jeg henstille Sagen til det høje Tings Afgørelse.

Sigvald Olsen: Mine Partifæller og jeg har i Udvalget kunnet slutte os til de Ændringsforslag, der er fremsatte af Udvalget og Udvalgsflertallet. Vi har den Opfattelse, at det gælder om at skabe den mest betryggende Sikkerhed for de Mennesker, der forsikrer sig i Selskaberne. Uden at vi naturligvis har været i Stand til paa alle Felter at kunne danne os et Begreb om de rent tekniske, de rent aktuarmæssige Beregninger, mener vi, at Kompromisforslaget under Nr. 8 til § 19 er af den Beskaffenhed, at saavel de Mennesker, der har opponeret mod Lovforslaget i den Affattelse, det har faaet i Landstinget, som ogsaa andre Mennesker, der af forskellige, ogsaa forretningsmæssige, Grunde har ment at kunne gaa yderligere end vedtaget i Landstinget, har kunnet slutte sig dertil.

Da Ordføeren for Flertallet har gennemgaaet de forskellige Ændringsforslag, skal jeg kun gøre nogle Bemærkninger om enkelte af dem. Den ærede Ordfører for Flertallet er Medforslagsstiller til Ændringsforslag Nr. 12 til § 24, der gaar ud paa, at Filialkontorer saavel i Indlandet som i Udlandet skal undtages fra Forsikringsraadets Kontrol. Det har vi ikke kunnet gaa med til. Vi har den Opfattelse, at selv om et Filialkontor ikke endeligt afslutter Forretninger, er det dog ikke udelukket, at der ved et saadant Filialkontor kan ske Uregelmæssigheder. For at skabe Betyggelse i saa Henseende mener vi, at man skal blive staaende ved det, der er foreslaaet i Lovforslaget, og at Forsikringsraadet saaledes ogsaa skal have Ret til at kontrollere Filialkontorer saavel i Indlandet som i Udlandet. Den ærede Ordførers Betragtninger baade ved første Behandling og her om, at det vil virke generende, kan jeg ikke samstemme i, idet man ogsaa kan se Sagen fra den Side, at har et dansk Livsforsikringselskab Kontor i Udlandet, og faar de der forsikrede Syn for Sagn for, at det paagældende Selskab er under effektiv Statskontrol herfra, maa dette virke be-

tryggende for dem selv, om det er i et Land, hvor Forsikringselskaberne staaer under den vedkommende Stats Kontrol. Vi har altsaa ikke kunnet slutte os til dette Forslag.

Jeg har saa en Bemærkning at gøre til Ændringsforslag Nr. 20 til § 39. Til Ordførers Udtalelser maa jeg dog gøre den Bemærkning, at vel er Sagen nu overladt til den Minister, under hvem Ordningen af den vedkommende Embedsmands Enkeforsørgelse henhører, men jeg betragter det som en Selvfølge, at de forskellige Ministre kun undtagelsesvis, og naar særlige Forhold taler derfor, vil godkende en for 5 Aar siden tegnet Forsikring, og ikke vil gaa til en saadan Ordning uden i hvert enkelt Tilfælde at raadføre sig med Forsikringsraadet om, hvorvidt det er heldigt at gaa med til denne Ordning.

Vi har i Udvalget, som det fremgaar af Betænkningen, haft et Samraad med Ministeren angaaende en Undersøgelse af Betingelserne for Statens Overtagelse af al Livsforsikringsvirksomhed her i Landet. Jeg vil opsætte mine Udtalelser om dette Samraad til tredje Behandling, idet jeg mener, at Formanden er enig med mig i, at saadanne Udtalelser hører hjemme ved tredje Behandling og ikke ved Lovforslagets anden Behandling, og jeg skal da kun tillade mig at slutte med at anmode Tinget om at stemme for de af Udvalget og Udvalgets Flertal foreslaaede Ændringer.

Keiser-Nielsen: Som anført af den ærede Ordfører for Udvalget (Jerichow) har det største Arbejde indenfor Udvalget drejet sig om Bestemmelserne i § 19, og dette store Arbejde er til Dels fremkommet af et forskelligt Syn paa, hvad de af Ministeren foreslaaede Ændringer i den tidligere Praksis vilde komme til at betyde. Flertallet i Udvalget har nemlig i sin Betænkning fremsat den Anskuelse, som ogsaa er hævdet under Udvalgsforhandlingerne, at de nye Regler vilde muligvis komme til at betyde en lettere Adgang for Selskaberne til at opføre Erhvervelsesomkostningerne, medens vi tværtimod mener, at de gamle Regler gav Adgang til at opføre større Erhvervelsesomkostninger, end det i Fremtiden vil blive Tilfældet. Efter den gældende Livsforsikringslov kunde Selskaberne opføre som Aktiv i Aarets Balance $\frac{5}{6}$ af de i Aarets Løb afholdte Erhvervelsesomkostninger, uanset hvor store de havde været, og dette Aktiv kunde derefter amortiseres med $\frac{1}{6}$ hvert Aar i de paafølgende 5 Regnskabsaar; desuden havde Selskabet Lov til af dette Aktiv at benytte indtil $1\frac{1}{2}$ pCt. af den ny-